

Oponentský posudek diplomové práce

Předložil student: **Kateřina Filková, 2011**

Název: „**Ekonaratologie**“

Vedoucí diplomové práce: **PhDr. Kateřina Jančaříková, Ph.D.**

Oponentka: **PhDr. Tereza Vošahlíková**

Cílem předložené DP je popsat možnosti a stav využití interdisciplinárního oboru Ekonaratologie v České republice. Ověřuje narativní paradigma (Fischer, 2000, Bruner, 1996), které vnímá lidské poznání jako příběh. Konkrétně zkoumá možnosti využití ekonaratologie v praxi na příkladu projektu s předškolními dětmi a mapuje českou dětskou literaturu z pohledu využití pro narativní přístup v environmentální výchově.

Předložená **práce má 64 stran**. Práce je koncipována podle obvyklých pravidel. Má bohatý doprovod formou příloh (18 stran).

Volba a šíře citované literatury je velmi kvalitní. Autorka čerpá z aktuální domácí i zahraniční literatury a odborných článků. Text je řádně citován.

Formální úprava a jazykový projev autorky je dobrý. Vyskytují se překlepy a nerevidované části textu (např. s. 19, s. 23).

Po obsahové stránce je práce zpracována kvalitně zejména v praktické části. Zodpovězení výzkumných otázek a výsledky praktické části obsahují cenné informace pro využití ekonaratologie v praxi. Velmi oceňuji i zmínění rizik a nečekaných situací ve využití ekonaratologického přístupu, interpretace výsledků je díky tomu vyvážená. Některé výzkumné otázky se odchyľují z oboru ekonaratologie (např. otázky rozvoje vztahu k místu či vztahu k přírodě). Teoretická část neposkytuje pro tyto proměnné jasné definice a východiska, což komplikuje interpretaci zjištěných skutečností. Dále se v praktické části vyskytují pojmy, které nejsou definovány a chybí odkaz na literaturu, např. bioetická pokladnice, přírodní inteligence. Bylo by vhodnější pro tyto kategorie používat více zaběhnuté názvy (ekologická etika, environmentální gramotnost) a opatřit je patřičnou citací a definicí. Práce s environmentální senzitivitou je místy sporná. Nalezení „vlastního úlovku“ dětmi (s.36) je uvedeno jako metoda rozvoje environmentální senzitivity, což považuji za diskutabilní. Důvodem je mj. skutečnost, že existuje více výkladů tohoto ekopsychologického pojmu (Krajhanzl, 2010). Bylo by vhodné je zmínit v kapitole 2.5.3. Teoretická část je cenná díky práci s kvalitními zdroji. Obsahuje však několik nepotvrzených informací či tradovaných klišé, které nelze podložit výzkumy a jejich argumentace je proto vágní a snižuje kvalitu práce (např. „je zřejmé, že mnoho učitelů ekologie a učitelů vůbec jsou často podezíraví vůči vyprávění příběhů“, s.18). Autorka by se měla vyhnout výroky typu „v rozvoji vědy a techniky se člověk odklání od přírody“ (s.12). Její vlastní práce s vědeckým materiálem je důkazem o opaku. Vynikající je přílohová část, která doplňuje řadu dalších cenných informací k oboru ekonaratologie i k praktické části diplomové práce.

Celkový dojem: práce je **kvalitní**. Obohacuje obor environmentální výchovy o cenné zkušenosti. Oceňuji zejména důkladné zpracování dětské literatury, které přímo reflektuje nedostatek v ekopedagogické praxi a výstup diplomové práce tak může být přímo aplikován v praxi. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji **známku velmi dobře**.

V Praze, dne 29.8.2011

PhDr. Tereza Vošahlíková